

Lege nr. 36 din 19 martie 2012

privind unele măsuri necesare pentru aplicarea unor regulamente și decizii ale Consiliului Uniunii Europene, precum și instrumente de drept internațional privat în domeniul obligațiilor de întreținere

Publicată în: Monitorul Oficial Nr. 183 din 21 martie 2012

Cap. I Dispoziții generale

Art. 1 - Obiectul reglementării

Prezenta lege are ca obiect stabilirea unor reguli în vederea facilitării aplicării următoarelor regulamente și decizii ale Consiliului Uniunii Europene, precum și instrumente de drept internațional privat în domeniul obligațiilor de întreținere:

a) Regulamentul (CE) nr. 4/2009 al Consiliului din 18 decembrie 2008 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor și cooperarea în materie de obligații de întreținere, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 7 din 10 ianuarie 2009, denumit în continuare Regulamentul (CE) nr. 4/2009;

b) Decizia Consiliului 2009/941/CE din 30 noiembrie 2009 privind încheierea de către Comunitatea Europeană a Protocolului de la Haga din 23 noiembrie 2007 privind legea aplicabilă obligațiilor de întreținere, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 331 din 16 decembrie 2009, denumit în continuare Protocolul de la Haga din 2007;

c) Decizia Consiliului 2011/432/UE din 9 iunie 2011 privind aprobarea, în numele Uniunii Europene, a Convenției de la Haga din 23 noiembrie 2007 privind obținerea pensiei de întreținere în străinătate pentru copii și alți membri ai familiei, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 192 din 22 iulie 2011, denumită în continuare Convenția de la Haga din 2007.

Art. 2 - Rolul Ministerului Justiției de autoritate centrală

(1) Ministerul Justiției este autoritatea centrală română desemnată, în temeiul art. 49 din Regulamentul (CE) nr. 4/2009, în relația cu statele membre ale Uniunii Europene.

(2) Ministerul Justiției este autoritatea centrală română desemnată, în temeiul art. 4 din Convenția de la Haga din 2007, în relația cu statele terțe contractante la Convenția de la Haga din 2007.

(3) Ministerul Justiției transmite Comisiei Europene informațiile prevăzute la art. 70 și 71 din Regulamentul (CE) nr. 4/2009, precum și cele prevăzute la art. 4 alin. (3) și art. 57 din Convenția de la Haga din 2007.

(4) În calitate de autoritate centrală română, Ministerul Justiției cooperează cu autoritățile centrale din statele membre ale Uniunii Europene sau cu cele internaționale și colaborează cu instanțele judecătorești, executorii judecătorești, avocații, notarii, mediatorii, precum și cu orice alte instituții și autorități române cu atribuții în domeniul de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 4/2009 și a Convenției de la Haga din 2007.

(5) Ministerul Justiției acceptă, pe lângă limba română, folosirea limbilor engleză și franceză pentru comunicările cu autoritățile centrale din Uniunea Europeană sau internaționale, prevăzute la art. 59 din Regulamentul (CE) nr. 4/2009, respectiv la art. 44 din Convenția de la Haga din 2007, altele decât cele referitoare la formularele de cerere de întreținere și cererile de măsuri specifice, extrase de hotărâre, tranzacție judiciară și act autentic, precum și documentele justificative necesare anexate acestora.

Cap. II Obținerea pensiei de întreținere în străinătate

Secțiunea 1 Obținerea pensiei de întreținere în statele membre ale Uniunii Europene

Art. 3 - Atribuțiile Ministerului Justiției de autoritate centrală solicitantă, transmițătoare în relația cu statele membre ale Uniunii Europene

(1) Ministerul Justiției este autoritatea centrală solicitantă transmițătoare care efectuează controlul de regularitate internațională, conform art. 58 alin. (1) și (2), și transmite în statele membre ale Uniunii Europene cererile prevăzute la art. 53 și 56 din Regulamentul (CE) nr. 4/2009, însoțite de documentele justificative necesare, prevăzute în conținutul formularelor prevăzute în anexele nr. V - VII la Regulamentul (CE) nr. 4/2009.

(2) La primirea documentelor justificative necesare de la creditor sau debitor și după controlul de regularitate internațională, Ministerul Justiției completează Partea A din următoarele categorii de cereri în aplicarea Regulamentului (CE) nr. 4/2009:

a) cererea de măsuri specifice formulată în temeiul art. 53, prevăzută în anexa nr. V la Regulamentul (CE) nr. 4/2009;

b) cererea de recunoaștere, de încuviințare a executării sau de executare a unei hotărâri judecătorești în materie de obligații de întreținere, formulată în temeiul art. 56 alin. (1) lit. (a) și (b) și alin. (2) lit. (a), prevăzută în anexa nr. VI la Regulamentul (CE) nr. 4/2009;

c) cererea în vederea obținerii sau modificării unei hotărâri judecătorești în materie de obligații de întreținere, formulată în temeiul art. 56 alin. (1) lit. (c) - (f) și alin. (2) lit. (b) și (c), prevăzută în anexa nr. VII la Regulamentul (CE) nr. 4/2009.

(3) La primirea documentelor justificative necesare și după controlul de regularitate internațională, Ministerul Justiției poate asista creditorul sau debitorul să completeze Partea B din următoarele categorii de cereri în aplicarea Regulamentului (CE) nr. 4/2009:

a) cererea de recunoaștere, de încuviințare a executării sau de executare a unei hotărâri judecătorești în materie de obligații de întreținere, formulată în temeiul art. 56 și 57, prevăzută în anexa nr. VI la Regulamentul (CE) nr. 4/2009;

b) cererea în vederea obținerii sau modificării unei hotărâri judecătorești în materie de obligații de întreținere, formulată în temeiul art. 56 și 57, prevăzută în anexa nr. VII la Regulamentul (CE) nr. 4/2009.

(4) Prevederile alin. (1) - (3) nu exclud posibilitatea ca partea interesată să se adreseze direct autorităților străine competente din statele membre ale Uniunii Europene.

Art. 4 - Atribuțiile instanțelor judecătorești

Instanțele judecătorești sunt autoritățile competente care eliberează, la cererea părții interesate, documentele justificative necesare recunoașterii, încuviințării executării sau executării prevăzute la art. 20, 28 și 48 din Regulamentul (CE) nr. 4/2009, prevăzute în anexele nr. I - IV la același regulament.

Art. 5 - Competența pentru emiterea extrasului de hotărâre judecătorească, tranzacție judiciară sau act autentic în condițiile art. 75 alin. (2) din Regulamentul (CE) nr. 4/2009 și pentru care procedura de exequatur nu a fost eliminată

(1) În cazul hotărârilor judecătorești pronunțate în România și pentru care se solicită recunoașterea și încuviințarea executării într-un alt stat membru al Uniunii Europene, competența

de a emite, potrivit art. 28 din Regulamentul (CE) nr. 4/2009, extrasul prevăzut în anexa nr. II la același regulament aparține primei instanțe.

(2) În cazul în care, potrivit art. 48 din Regulamentul (CE) nr. 4/2009, se solicită recunoașterea și încuviințarea executării pe teritoriul unui alt stat membru al Uniunii Europene a unui act autentic, executoriu potrivit legii române, competența de a emite extrasul prevăzut în anexa nr. IV la același regulament aparține emitentului actului.

(3) În cazul în care se solicită recunoașterea și încuviințarea executării pe teritoriul unui alt stat membru al Uniunii Europene a unei hotărâri pronunțate de instanța română, în condițiile legii, pentru încuviințarea unei tranzacții judiciare, competența de a emite, potrivit art. 28 și 48 din Regulamentul (CE) nr. 4/2009, extrasul prevăzut în anexa nr. II la același regulament aparține acelei instanțe.

Art. 6 - Competența pentru emiterea extrasului de hotărâre judecătorească, tranzacție judiciară sau act autentic în condițiile art. 75 alin. (1) din Regulamentul (CE) nr. 4/2009 și pentru care procedura de exequatur a fost eliminată în relația cu statele membre ale Uniunii Europene care au obligații în temeiul Protocolului de la Haga din 2007

(1) În cazul hotărârii judecătorești pronunțate în România, executorie potrivit legii române și pentru care se solicită executarea în unul dintre statele membre ale Uniunii Europene care are obligații în temeiul Protocolului de la Haga din 2007, competența de a emite, potrivit art. 20 din Regulamentul (CE) nr. 4/2009, extrasul prevăzut în anexa nr. I la același regulament aparține primei instanțe.

(2) În cazul în care, potrivit art. 48 din Regulamentul (CE) nr. 4/2009, se solicită executarea unui act autentic, executoriu potrivit legii române, în unul dintre statele membre ale Uniunii Europene care are obligații în temeiul Protocolului de la Haga din 2007, competența de a emite extrasul prevăzut în anexa nr. III la același regulament aparține emitentului actului.

(3) În cazul în care se solicită executarea în unul dintre statele membre ale Uniunii Europene care are obligații în temeiul Protocolului de la Haga din 2007 a unei hotărâri pronunțate de instanța română, în condițiile legii, pentru încuviințarea unei tranzacții judiciare, executorie potrivit legii române, competența de a emite, potrivit art. 20 și 48 din Regulamentul (CE) nr. 4/2009, extrasul prevăzut în anexa nr. I la același regulament aparține acelei instanțe.

Art. 7 - Competența pentru emiterea extrasului de hotărâre judecătorească, tranzacție judiciară sau act autentic în condițiile art. 75 alin. (1) din Regulamentul (CE) nr. 4/2009 și pentru care procedura de exequatur nu a fost eliminată în relația cu un stat membru al Uniunii Europene care nu are obligații în temeiul Protocolului de la Haga din 2007

(1) În cazul hotărârii judecătorești pronunțate în România, executorie potrivit legii române și pentru care se solicită recunoașterea și încuviințarea executării în unul dintre statele membre ale Uniunii Europene care nu are obligații în temeiul Protocolului de la Haga din 2007, competența de a emite, potrivit art. 28 din Regulamentul (CE) nr. 4/2009, extrasul prevăzut în anexa nr. II la același regulament aparține primei instanțe.

(2) În cazul în care, potrivit art. 48 din Regulamentul (CE) nr. 4/2009, se solicită recunoașterea și încuviințarea executării a unui act autentic, executoriu potrivit legii române, în unul dintre statele membre ale Uniunii Europene care nu are obligații în temeiul Protocolului de la Haga din 2007, competența de a emite extrasul prevăzut în anexa nr. IV la același regulament aparține emitentului actului.

(3) În cazul în care se solicită recunoașterea și încuviințarea executării, în unul dintre statele membre ale Uniunii Europene care nu are obligații în temeiul Protocolului de la Haga din 2007, a unei hotărâri pronunțate de instanța română, în condițiile legii, pentru încuviințarea unei tranzacții judiciare, executorie potrivit legii române, competența de a emite, potrivit art. 28 și 48 din

Regulamentul (CE) nr. 4/2009, extrasul prevăzut în anexa nr. II la același regulament aparține acelei instanțe.

Secțiunea a 2-a

Obținerea pensiei de întreținere în statele terțe contractante la Convenția de la Haga din 2007

Art. 8 - Atribuțiile Ministerului Justiției de autoritate centrală solicitantă, transmițătoare în relația cu statele terțe contractante la Convenția de la Haga din 2007

(1) Ministerul Justiției este autoritatea centrală solicitantă transmițătoare care efectuează controlul de regularitate internațională, conform art. 12 alin. (1), și transmite, în statele terțe contractante la Convenția de la Haga din 2007, cererile prevăzute la art. 7 și 10 din Convenția de la Haga din 2007, însoțite de documentele justificative necesare.

(2) Cererile și documentele justificative necesare anexate acestora sunt transmise de Ministerul Justiției cu formularul de transmitere prevăzut în anexa nr. 1 la Convenția de la Haga din 2007.

(3) La primirea cererilor și a documentelor justificative necesare anexate de partea interesată și după controlul de regularitate internațională, Ministerul Justiției poate verifica și transmite următoarele categorii de cereri de întreținere, precum și documentele justificative necesare anexate acestora, în măsura în care aceste cereri se doresc a fi întocmite, la alegerea creditorului, după modelul formularelor recomandate și publicate de Conferința de drept internațional privat de la Haga și prevăzute în anexele A, B, C și D:

a) cererea de recunoaștere sau de recunoaștere și încuviințare a executării, formulată în temeiul art. 10 alin. (1) lit. (a) și alin. (2) lit. (a) și art. 30 din Convenția de la Haga din 2007, prevăzută în anexa A;

b) cererea de executare a unei hotărâri pronunțate în statul solicitat sau recunoscută în statul solicitat, formulată în temeiul art. 10 alin. (1) lit. (b) din Convenția de la Haga din 2007, prevăzută în anexa B;

c) cererea de obținere a unei hotărâri, formulată în temeiul art. 10 alin. (1) lit. (c) și (d) din Convenția de la Haga din 2007, prevăzută în anexa C;

d) cererea de modificare a unei hotărâri, formulată în temeiul art. 10 alin. (1) lit. (e) și (f) și alin. (2) lit. (b) și (c) din Convenția de la Haga din 2007, prevăzută în anexa D;

e) pentru fiecare categorie de cerere sau mai multe categorii de cereri, situația financiară prevăzută în anexa E.

(4) Ministerul Justiției poate certifica și transmite, după controlul de regularitate internațională, următoarele categorii de documente justificative necesare, în măsura în care aceste cereri sunt completate de instanță, la alegerea părții interesate, după modelul formularelor recomandate de Conferința de drept internațional privat de la Haga și prevăzute în anexa A:

a) extrasul de hotărâre, emis în temeiul art. 25 alin. (3) lit. (b) din Convenția de la Haga din 2007;

b) documentul care atestă caracterul executoriu al hotărârii, emis în temeiul art. 25 alin. (1) lit. (b) din Convenția de la Haga din 2007;

c) documentul care atestă comunicarea, emis în temeiul art. 25 alin. (1) lit. (c) din Convenția de la Haga din 2007.

(5) Prevederile alin. (1) - (4) nu exclud posibilitatea ca partea interesată să se adreseze direct autorităților străine competente.

Art. 9 - Competența pentru emiterea extrasului de hotărâre și tranzacție judiciară pentru care procedura de exequatur nu a fost eliminată, în condițiile art. 23 din Convenția de la Haga din 2007, în relația cu un stat terț contractant la Convenția de la Haga din 2007

(1) În cazul hotărârilor judecătorești pronunțate în România și pentru care se solicită recunoașterea și încuviințarea executării în unul dintre statele contractante la Convenția de la Haga din 2007, competența de a emite, potrivit art. 25 alin. (3) lit. (b) din Convenția de la Haga din 2007, extrasul de hotărâre, după modelul formularului recomandat de Conferința de drept internațional privat de la Haga, prevăzut în anexa A, aparține primei instanțe.

(2) În cazul în care se solicită recunoașterea și încuviințarea executării în unul dintre statele contractante la Convenția de la Haga din 2007 a unei hotărâri pronunțate de instanța română, în condițiile legii, pentru încuviințarea unei tranzacții judiciare, competența de a emite, potrivit art. 25 alin. (3) lit. (b) din Convenția de la Haga din 2007, extrasul de hotărâre, după modelul formularului recomandat de Conferința de drept internațional privat de la Haga, prevăzut în anexa A, aparține acelei instanțe.

Art. 10 - Competența pentru emiterea certificatului care atestă caracterul executoriu al hotărârii, tranzacției judiciare sau actului autentic pentru care procedura de exequatur nu a fost eliminată, în condițiile art. 23 din Convenția de la Haga din 2007, în relația cu un stat terț contractant la Convenția de la Haga din 2007

(1) În cazul hotărârilor judecătorești pronunțate în România și pentru care se solicită recunoașterea sau încuviințarea executării, în unul dintre statele contractante la Convenția de la Haga din 2007, competența de a emite, potrivit art. 25 alin. (1) lit. (b) din Convenția de la Haga din 2007, certificatul care atestă caracterul executoriu, după modelul formularului recomandat de Conferința de drept internațional privat de la Haga și prevăzut în anexa A, aparține primei instanțe.

(2) În cazul în care, potrivit art. 30 alin. (3) lit. (b) din Convenția de la Haga din 2007, se solicită recunoașterea sau încuviințarea executării unui act autentic, executoriu potrivit legii române, în unul dintre statele contractante la Convenția de la Haga din 2007, competența de a emite certificatul care atestă caracterul executoriu aparține emitentului actului.

(3) În cazul în care se solicită recunoașterea sau încuviințarea executării, în unul dintre statele contractante la Convenția de la Haga din 2007, a unei hotărâri pronunțate de instanța română, în condițiile legii, pentru încuviințarea unei tranzacții judiciare, competența de a emite, potrivit art. 25 alin. (1) lit. (b) din Convenția de la Haga din 2007, certificatul care atestă caracterul executoriu, după modelul formularului recomandat de Conferința de drept internațional privat de la Haga și prevăzut în anexa A, aparține acelei instanțe.

Cap. III Obținerea pensiei de întreținere în România

Secțiunea 1

Dispoziții comune privind primirea cererilor din străinătate

Art. 11 - Atribuțiile Ministerului Justiției de autoritate centrală română solicitată, primitoare

(1) Ministerul Justiției este autoritatea centrală solicitată, primitoare, desemnată să primească:

a) cererile de măsuri specifice prevăzute la art. 53 și cererile de întreținere prevăzute la art. 56 din Regulamentul (CE) nr. 4/2009, însoțite de documentele justificative necesare, prevăzute în anexele nr. V - VII la Regulamentul (CE) nr. 4/2009;

b) cererile de măsuri specifice prevăzute la art. 7 și cererile de întreținere prevăzute la art. 10 din Convenția de la Haga din 2007, însoțite de documentele necesare prevăzute în anexa nr. 1 la Convenție.

(2) Ministerul Justiției confirmă de primire folosind formularul de confirmare de primire a unei cereri, prevăzut în:

a) anexa nr. VIII la Regulamentul (CE) nr. 4/2009, în temeiul art. 58 alin. (3) din Regulamentul (CE) nr. 4/2009;

b) anexa nr. II din Convenția de la Haga din 2007, în temeiul art. 12 alin. (3) din Convenția de la Haga din 2007.

(3) În cazul în care, în baza informațiilor sau a documentelor justificative transmise în conformitate cu alin. (1), nu se poate da curs cererii de măsuri specifice sau de întreținere, Ministerul Justiției informează autoritatea centrală străină în vederea completării acestora.

(4) Ministerul Justiției poate refuza soluționarea sau poate dispune încetarea soluționării cererii, informând autoritatea centrală transmițătoare din:

a) statul membru al Uniunii Europene, în condițiile prevăzute la art. 58 alin. (8) și (9) din Regulamentul (CE) nr. 4/2009, folosind formularul prevăzut în anexa nr. IX la Regulamentul (CE) nr. 4/2009;

b) statul terț contractant la Convenția de la Haga din 2007, în condițiile prevăzute la art. 12 alin. (8) și (9) din Convenția de la Haga din 2007, folosind formularele recomandate de Conferința de drept internațional privat de la Haga referitoare la stadiul soluționării cererii și prevăzute în anexele A, B, C și D.

(5) După primirea cererilor de întreținere, de măsuri specifice și a documentelor justificative necesare anexate și după efectuarea controlului de regularitate internațională, Ministerul Justiției le trimite, spre competență soluționare, în funcție de categoria cererilor, autorității sau instituției care deține datele cu caracter personal, baroului competent teritorial, Camerei Executorilor Judecătorești sau, după caz, instanței judecătorești competente.

(6) Ministerul Justiției informează autoritatea centrală solicitantă cu privire la stadiul soluționării cererii din:

a) statul membru al Uniunii Europene, în condițiile prevăzute la art. 58 alin. (4) și (5) din Regulamentul (CE) nr. 4/2009;

b) statul terț contractant la Convenția de la Haga din 2007, în condițiile prevăzute la art. 12 alin. (4) din Convenția de la Haga din 2007, folosind formularele recomandate de Conferința de drept internațional privat de la Haga referitoare la stadiul soluționării cererii și prevăzute în anexele A, B, C și D.

Art. 12 - Atribuțiile autorităților și instituțiilor care dețin date cu caracter personal în soluționarea cererilor de măsuri specifice, având ca obiect contribuirea la localizarea sau facilitarea căutării de informații privind veniturile ori bunurile debitorului sau ale creditorului

(1) În conformitate cu dispozițiile art. 51, 53 și 61 - 63 din Regulamentul (CE) nr. 4/2009, precum și ale art. 6 și 7 din Convenția de la Haga din 2007, Ministerul Justiției primește cererile de măsuri specifice formulate de:

a) autoritatea centrală dintr-un stat membru al Uniunii Europene, formularul din anexa nr. V la Regulamentul (CE) nr. 4/2009, completat la rubricile 3.1.1 și 3.1.2;

b) autoritatea centrală dintr-un stat terț contractant la Convenția de la Haga din 2007.

(2) Ministerul Justiției transmite spre competență soluționare Ministerului Administrației și Internelor, Ministerului Finanțelor Publice, Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale, după caz, structurilor aflate în subordinea sau coordonarea acestora, precum și oricăror altor autorități ori instituții competente care dețin date cu caracter personal cererile de măsuri specifice având ca obiect:

a) contribuirea la localizarea debitorului sau a creditorului;

b) facilitarea căutării de informații privind veniturile sau bunurile debitorului ori ale creditorului.

(3) La primirea cererilor de măsuri specifice, autoritățile sau instituțiile care dețin date cu caracter personal aplică în mod corespunzător, în completare, dispozițiile prevăzute în [Legea nr. 677/2001](#) pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Răspunsul primit de la autoritățile sau instituțiile române care dețin date cu caracter personal este transmis, de către Ministerul Justiției, autorităților centrale din:

a) statul membru al Uniunii Europene, în temeiul art. 53 din Regulamentul (CE) nr. 4/2009, folosind formularul Partea B din cererea de măsuri specifice, prevăzut în anexa nr. V la Regulamentul (CE) nr. 4/2009;

b) statul terț contractant la Convenția de la Haga din 2007, în temeiul art. 6 alin. (2) lit. (b) și (c) din Convenția de la Haga din 2007, folosind formularele recomandate de Conferința de drept internațional privat de la Haga referitoare la stadiul soluționării cererii și prevăzute în anexele A, B, C și D.

Art. 13 - Ajutorul public judiciar gratuit

(1) Următoarele categorii de creditori beneficiază de asistență judiciară gratuită, în formele prevăzute de și conform [art. 6](#) și 81 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 193/2008, cu modificările ulterioare, denumită în continuare Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008, pentru cererile formulate prin intermediul autorității centrale, în condițiile prevăzute la art. 46 din Regulamentul (CE) nr. 4/2009, respectiv art. 15 din Convenția de la Haga din 2007:

a) creditorii obligațiilor de întreținere care nu au împlinit 18 ani sau aflați în continuarea studiilor, dar nu mai mult de 21 de ani;

b) creditorii obligației de întreținere care sunt persoane vulnerabile, așa cum sunt definite la art. 3 lit. (f) din Convenția de la Haga din 2007.

(2) Debitorii și ceilalți creditori ai obligației de întreținere beneficiază de asistență judiciară în condițiile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008, cu respectarea principiului continuității și egalității de tratament de care beneficiază în statul de origine.

Secțiunea a 2-a

Obținerea pensiei de întreținere în România pentru creditorii menționați la art. 13 alin. (1), atunci când nu există un titlu executoriu străin sau efectele acestuia nu pot fi recunoscute în România

Art. 14 - Cooperarea dintre Ministerul Justiției și barou

(1) Ministerul Justiției trimite, după efectuarea controlului de regularitate internațională, direct la baroul competent teritorial, următoarele categorii de cereri primite din străinătate, însoțite de documentele justificative necesare:

a) cererile de obținere a pensiei de întreținere prin stabilirea cuantumului acesteia prin hotărâre judecătorească sau de modificare a cuantumului pensiei de întreținere stabilit prin hotărâre judecătorească, formulate în baza:

(i) art. 56 și 57 din Regulamentul (CE) nr. 4/2009, după modelul prevăzut în anexa nr. VII la acest regulament;

(ii) art. 10 din Convenția de la Haga din 2007, după modelele recomandate de Conferința de drept internațional privat de la Haga, prevăzute în anexele C și D;

b) cererile de măsuri specifice având ca obiect stabilirea filiației atunci când este necesară pentru recuperarea creanțelor de întreținere, formulate în baza:

(i) art. 51 alin. (2) lit. (h) din Regulamentul (CE) nr. 4/2009, după modelul prevăzut în anexa nr. V la acest regulament, rubrica 3.1.4;

(ii) art. 6 alin. (2) lit. (h) din Convenția de la Haga, după modelul recomandat de Conferința de drept internațional privat de la Haga, prevăzut în anexa C;

c) cererile de măsuri specifice având ca obiect obținerea unor măsuri asigurătorii/provizorii, formulate în baza:

(i) art. 51 alin. (2) lit. (i) din Regulamentul (CE) nr. 4/2009, după modelul prevăzut în anexa nr. V la acest regulament, rubrica 3.1.5;

(ii) art. 6 alin. (2) lit. (i) din Convenția de la Haga din 2007.

(2) O copie a cererii de întreținere sau de măsuri specifice se trimite de către Ministerul Justiției, pentru evidență și statistică, la Uniunea Națională a Barourilor din România.

(3) În temeiul art. 81 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008, decanul baroului desemnează în regim de urgență, prin decizie, pentru creditorul obligației de întreținere menționat la art. 13 alin. (1), cu reședința obișnuită în străinătate, obligatoriu, din oficiu, un avocat pentru formularea și depunerea cererilor prevăzute la alin. (1), sesizarea instanței, reprezentare și asistare la fond, în căile de atac ordinare și extraordinare, inițierea măsurilor de executare silită, după caz.

(4) Avocatul desemnat beneficiază, pentru fiecare etapă procesuală și pentru fiecare dintre măsurile prevăzute la alin. (3), de onorariul prevăzut în Protocolul dintre Ministerul Justiției și Uniunea Națională a Barourilor din România privind stabilirea onorariilor avocaților în cadrul sistemului de ajutor public judiciar.

Art. 15 - Obținerea conținutului dreptului străin

În cazul aplicării dreptului străin, în baza Protocolului de la Haga din 2007, conținutul oficial al acestuia se obține, la cererea instanței, prin intermediul Ministerului Justiției sau în alt mod prevăzut de lege.

Art. 16 - Cooperarea dintre instanță, avocat și executorul judecătoresc pentru soluționarea cererilor prevăzute la art. 14 alin. (1) lit. c)

(1) Avocatul desemnat potrivit art. 14 alin. (3) solicită acordarea ajutorului public judiciar sub forma plății onorariului executorului judecătoresc, dispozițiile [art. 26](#) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 fiind aplicabile.

(2) Instanța acordă ajutorul public judiciar în condițiile art. 81 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008.

(3) Avocatul depune cererea de punere în aplicare a măsurii asigurătorii, însoțită de încheierea prin care s-a înființat această măsură și de decizia decanului baroului prevăzută la art. 14 alin. (3), la executorul judecătoresc teritorial competent.

Art. 17 - Cooperarea dintre instanță, avocat și executorul judecătoresc, după obținerea titlului executoriu, ca urmare a soluționării cererilor prevăzute la art. 14 alin. (1) lit. a) și b)

(1) După obținerea titlului executoriu, ca urmare a soluționării cererilor prevăzute la art. 14 alin. (1) lit. a) și b), avocatul desemnat potrivit art. 14 alin. (3) solicită acordarea ajutorului public judiciar sub forma plății onorariului executorului judecătoresc, dispozițiile art. 26 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 fiind aplicabile.

(2) Instanța acordă ajutorul public judiciar în condițiile art. 81 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008.

(3) Avocatul depune cererea de executare silită, însoțită de titlul executoriu și de decizia decanului baroului prevăzută la art. 14 alin. (3), la executorul judecătoresc teritorial competent.

Secțiunea a 3-a

Obținerea pensiei de întreținere în România pentru creditorii menționați la art. 13 alin. (1), atunci când există un titlu executoriu străin

Art. 18 - Autoritățile române competente pentru executarea silită a hotărârii străine pentru care exequaturul a fost suprimat

(1) Limba acceptată pentru traducerea formularelor și a documentelor justificative necesare pentru executare în condițiile art. 20 și 40 din Regulamentul (CE) nr. 4/2009 este limba română.

(2) Dispozițiile art. 14 - 17 din prezenta lege referitoare la cooperarea dintre autorități și ajutorul public judiciar în materie civilă se aplică, în mod corespunzător, pentru încuviințarea executării silită și inițierea oricăror măsuri privind executarea silită.

Art. 19 - Autoritățile române competente pentru procedura de exequatur și executare silită a hotărârii străine pentru care exequaturul nu a fost suprimat

(1) Sunt de competența tribunalului în circumscripția căruia își are reședința obișnuită cel care a refuzat recunoașterea hotărârii străine, respectiv în circumscripția căruia urmează să se efectueze executarea:

a) cererile pentru recunoașterea, precum și cele pentru încuviințarea executării pe teritoriul României a hotărârilor străine, pronunțate într-un stat membru al Uniunii Europene, dar care nu are obligații, în temeiul Protocolului de la Haga din 2007, formulate în condițiile art. 28 și art. 75 alin. (1) din Regulamentul (CE) nr. 4/2009;

b) cererile pentru recunoașterea, precum și cele pentru încuviințarea executării pe teritoriul României a hotărârilor străine, pronunțate în orice stat membru al Uniunii Europene, formulate în condițiile art. 28 și art. 75 alin. (2) din Regulamentul (CE) nr. 4/2009;

c) cererile pentru recunoașterea, precum și cele pentru încuviințarea executării pe teritoriul României a hotărârilor pronunțate într-un stat terț contractant la Convenția de la Haga din 2007, formulate în condițiile art. 10 și 19 - 31 din Convenția de la Haga din 2007.

(2) Limba acceptată pentru traducerea formularelor și a documentelor justificative necesare pentru recunoașterea și încuviințarea executării prevăzute la art. 28 și 40 din Regulamentul (CE) nr. 4/2009 sau la art. 44 din Convenția de la Haga din 2007 este limba română.

(3) Dispozițiile art. 14 - 18 din prezenta lege referitoare la cooperarea dintre autorități și acordarea ajutorului public judiciar în materie civilă se aplică, în mod corespunzător, pentru recunoașterea și încuviințarea executării, căile de atac formulate împotriva acestor hotărâri, investirea cu formulă executorie, poprirea înființată de instanță din oficiu, încuviințarea executării silite, inițierea oricăror măsuri în faza de executare silită, precum și efectuarea actelor de executare silită.

Secțiunea a 4-a

Obținerea pensiei de întreținere în România pentru creditorii menționați la art. 13 alin. (1), atunci când există un titlu executoriu român

Art. 20 - Autoritățile române competente pentru executarea silită a hotărârii române

Obținerea pensiei de întreținere în România, atunci când există un titlu executoriu român, se face în conformitate cu art. 14 - 17 din prezenta lege.

Cap. IV Dispoziții comune

Art. 21 - Competența pentru emiterea altor documente justificative necesare

Instanțele judecătorești române sunt autoritățile competente care eliberează, la cererea creditorilor, orice alte documente justificative necesare, de exemplu:

a) certificatele care atestă că părțile interesate au beneficiat, în fața instanțelor române, de asistență judiciară sau de scutire de taxe și cheltuieli;

b) copii legalizate ale dovezilor de comunicare, care atestă primirea actelor judiciare de către părât;

c) copii legalizate ale hotărârilor judecătorești prin care s-a realizat un control judecătoresc al unui act notarial;

d) copii legalizate ale hotărârilor judecătorești de stabilire sau modificare a cuantumului obligației de întreținere, de divorț sau răspundere părintească, de stabilire a filiației;

e) copii legalizate ale hotărârilor judecătorești prin care s-au recunoscut efectele, prin care s-a dispus investirea cu formulă executorie sau prin care s-a încuviințat executarea unor hotărâri străine în România;

f) copii legalizate ale hotărârilor judecătorești prin care au fost refuzate recunoașterea și încuviințarea executării silite a unor hotărâri străine în România;

g) orice alte documente justificative necesare considerate relevante.

Art. 22 - Cheltuieli privind întocmirea și eliberarea documentelor justificative necesare

Întocmirea și eliberarea documentelor justificative necesare, inclusiv a copiilor legalizate, prevăzute la art. 21, precum și a celor necesare recunoașterii, încuviințării executării sau executării prevăzute la art. 20, 28 și 48 din Regulamentul (CE) nr. 4/2009 și la art. 25 din Convenția de la Haga din 2007 sunt scutite de taxele judiciare de timbru pentru creditorii menționați la art. 13 alin. (1).

Art. 23 - Cheltuieli privind traducerile cererilor și documentelor justificative anexate

(1) Pentru creditorii menționați la art. 13 alin. (1) și în condițiile prevăzute de art. 46 din Regulamentul (CE) nr. 4/2009, respectiv art. 15 din Convenția de la Haga din 2007, următoarele categorii de cereri și documente justificative necesare se traduc gratuit:

a) formularele de cereri de măsuri specifice, cereri de întreținere, situația financiară, alte formulare, precum și documentele justificative necesare anexate la acestea, de către și prin grija Ministerului Justiției;

b) formularele de certificate, extrase de hotărâre, tranzacție judiciară și act autentic, precum și alte formulare, de către instanța judecătorească, prin grija greșierului-șef.

(2) Formularele și documentele prevăzute la alin. (1) se pot traduce gratuit în limba statului solicitat sau în limba pe care acesta a declarat că o acceptă, în format electronic, de pe pagina de internet a Comisiei Europene sau a Conferinței de drept internațional privat de la Haga.

(3) Traducerile răspunsurilor la cereri și ale corespondenței primite de la autoritățile centrale sau judiciare străine prin intermediul Ministerului Justiției se efectuează și se suportă de către Ministerul Justiției.

Art. 24 - Dispoziții finale

Dispozițiile prezentei legi referitoare la prevederile Convenției de la Haga din 2007 se vor aplica de la data intrării în vigoare a acesteia pentru Uniunea Europeană.